

A Lemúriai Nővériség számára szóló Kryon közvetítés San Antonio, Texas - 2018. február 10.

(Forrás: <https://amberwolfphd.com/wp-content/uploads/2018/02/San-Antonio-sisterhood.mp3>)

Üdvözöllek benneteket kedves Nővérek, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

A társam félreáll. Mindannyian különböző okokból vagytok jelen, melyek személyesek. Ami viszont közös az az, hogy mind elhivatottak vagytok. Ez olyan elhivatottság, ami nem feltétlenül tudatos, és még csak nem is lineáris. Közvetítésről-közvetítésre elmondtuk nektek, hogy nem mindannyian egyidőben voltatok itt jelen - az elhívás elsősorban abból ered, hogy mind öreg lelkek vagytok. Az elhivatottság annak szól, hogy ti - mint öreg lelkek és a női nem képviselői - visszaemlékeztek valamire, ami mélységes. Több van ebben, mint csupán a női nem összefogásáról való ünnepélyes megemlékezés. Azt már megtették hosszú éveken át. Ti egyfajta elhivatottságot éreztek.

Amikor legutóbb szóltunk hozzátok, elmondtuk, hogy az ittlétetek célja, és az eljövendő Nővériség generációinak feladata az, hogy még inkább rávilágítsatok mindarra, amit az emlékezetetekben hordoztok. Valami mást is mondtunk nektek: azt, hogy nem válhattok tanítókká addig, amíg le nem győzitek az önértékelés hiányát magatokban. Fejtsük hát ki ezt egy kicsit bővebben, és vizsgáljunk meg egy olyan kérdést is, ami gyakran felmerül!

Az önértékelés hiányát - ahogyan azt korábban már megbeszéltük - sok tényező okozza. Általánosságban az emberiség, de kiváltképpen az öreg lelkek számára, ez a fényharcos szerep: a fényharcosként folytatott küzdelem folyamatos elvesztése, mivel a régi energia - különösen 2012 előtt - kiegyensúlyozatlan volt. Ezt az energiát szó szerint olyan sötétség jellemezte, amin felettébb nehézkes volt az áthatolás. Ha megvilágosodott gondolataitok voltak, ha igen gyakran próbáltatok áttörni rajta, akkor a sötétség visszavert benneteket. A régi energiában a fény nem túl gyakran győzedelmeskedett. Amikor pedig igen, akkor ujjongtunk ezen győzelmek felett, mint ahogy ma is tesszük. Viszont nagyon kevés volt belőlük.

Nos hát, itt tartotok most, kedves hölgyek: miután évezredekken keresztül megtapasztaltátok az életet mindkét nem képviselőjeként, ma olyan testben találjátok magatokat, amely emlékszik. Ám nem csupán a nemre, hanem azon időre is, amikor a sötét energia, ami ma benneteket letaglóz, nem létezett. Egyfajta kettősség van itt jelen, egy hasadék. A nyitva álló lehetőségek ismerete gazdagon ott lakozik bennetek, de emlékeitekben jelen vannak az elmúlt idők megtapasztalásai is. Ebből kifolyólag aggodalmaskodtok, hogy képesek lesztek-e újra felülkerekedni. Hogyan kellene ragyogtatnotok a fényeteket? Mit jelent mindez? Hol találjátok hozzá az iránymutatást, és hogyan állnak majd hozzátok mások? Közben ott van mindemellett a félelem is attól, hogy ezen törekvésetekben újfent sikertelenek lesztek. Nőkként a társadalmi kultúra által belétek táplált másodrangúság érzését is hordozzátok magatokban - és ez nem csak a jelenetek fémjelezi, hanem korról-korra veletek volt. Igen, valóban váltogattátok a nemeiteket, de amire most emlékeztek nőkként, az sokkal inkább az a legyőzöttség érzése. Nemcsak az Univerzum, nemcsak a sötét energia, hanem a többi ember által is, aki nem hagyja, hogy boldoguljatok.

Nos, itt találjátok magatokat a székekben ülve, sokrétegű teher alatt roskadozva: *"Vagy megérdemlem ezt, vagy nem, de nem igazán tudom, hogy mi is a teendőm."* Így a tanlecke valójában az, hogy váljatok megszentelteké, önmagatok számára értékessé! Ez pedig nem máról holnapra történik meg. Erről fog igazából szólni a Nővériség. Egy olyan időre való visszaemlékezésről, amikor nem harcoltatok a sötétséggel. Az arra való visszaemlékezésről, amikor a nemeteket a társadalom elismerte ama szentségért, amit neki nyújtani tudatok, valamint mindazon bölcsességért, amiben a többiek általatok részesülhettek - egy olyan kultúrában, amely lassan - nagyon lassan - elkezd felismerni és elismerni ezt.

Kedveseim, észrevettétek, hogy mindez már elkezdődött? Nem úgy, hogy mások fölébe kerekedtek, hanem a kiérdemelt egyenlőséggel, ami magával hozza az önértékelési problémák megérdemelt csökkenését is. De ez a folyamat természetes mellékterméke, nemde? Az egész ittlétetek, a nemetek, az életöltőkön át zajló sötét energia elleni küzdelem... és most itt ültök!

Számos kérdés vetődik fel, tegyünk is fel egyet közülük! Ha elkezdték megmutatni magatokat, akkor hogyan fogadják ezt majd mások és ti magatok miként élitek majd ezt meg? Az egyik dolog, amit születésetek óta tanítanak nektek ez: ne önmagatokkal legyetek tele! Ha mégis azzal vagytok, akkor az nem más, mint az egó! Most hirtelen olyan nagy dolgok

állnak rendelkezésekre, amivel magatokat megtölthetitek! A tény, hogy szó szerint plejádi felső osztályból származtok. Ezt volt számotokra a tanítás. Amit tudnotok kell, az mélyen bennetek van: a spirituális vezetői képesség. Az intuíció, ami sokkal fejlettebb, mint minden másik nem képviselőié. Óh, csak egy másik nem van! (Kryon mosolyog). A legkiválóbb intuíció és bölcsesség a tiétek, ami automatikusan azzal a képességgel jár együtt, hogy életet tudtok adni, hogy képesek vagytok előre meglátni dolgokat, hogy oltalmazni, gondozni, és táplálni tudtok másokat, valamint az együttérzés. Mindez bennetek van, és arra vár, hogy új formába legyen öntve: a spirituális igazság, és a tanítói mivolt formájába.

Hogyan hozakodtok elő mindezzel? Íme a válasz: lassacskán. De hogyan kezelitek ti magatokat? Van valami gát bennetek, ami ezt sugallja: *"Önteltté fogok válni. Visszavonulásra fognak kényszeríteni. Azt fogják gondolni rólam, hogy önelégült vagyok."* Elmondom az igazságot: az együttérzés az egyetlen dolog, amiben ilyen erőteljesnek szeretném, ha látnának titeket. Soha senki sem fog önteltek nevezni benneteket, bár elsősre ilyenek tűnhettek. A tudásotok és bölcsességetek rétegei, valamint ezek megmutatásának érzete mindig ott lesz. Ám az legfontosabb réteg, amelyik a legmélyebb benyomást kelti - és sosem keverendő össze az egóval - az az együttérző lélek lesz. Ahogy pedig ezt alkalmazva ténykedtek, magatok is érezni fogjátok, hogy nem önelégültek vagytok, amikor együttérzését mutattok - aligha. Az együttérzés olyan dolog, ami Istentől származik, és a fátyol túloldaláról. Ez az első lépés.

Lépjen elő hát az együttérzés elsőként! Ezt mondhatjátok: *"De hát én már együttérző vagyok."* Valóban? Tényleg? Mindennel kapcsolatban azok vagytok, nemde? Vagy csupán azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amik iránt szenvedélyt tápláltok? Képesek vagytok az együttérzésre azok iránt, akik durván bánnak veletek? Akik elárultak benneteket? Együttérzők tudtok lenni a sötét oldallal szemben, amely letaglóz benneteket? A válasz pedig: a mesterek képesek rá. Akik benneteket tanítottak, képesek rá. Ezt tanultátok. Az együttérző lélek azt jelenti, hogy mindenben meglátjátok Istent, valamint a mindenben ott lakozó egységet. Ebben vagytok ti kiválóak, hölgyek. Mivel ez a gyermekszüléshez kötődő beépített képesség nálatok - akkor is, ha sosem volt gyermekeitek. Ez az egyik legkiemelkedőbb képesség, amivel rendelkeztek, és olyan magas fokon birtokoljátok, és olyan erőteljesen, hogy hajrá, azonnal engedjétek szabadjára!

A másik dilemma, amit felhozhattok, ez: *"Hát, én csak olyan átlagos vagyok, ilyenek érzem magamat."* Egyesek közületek ezt mondják: *"Hol fogok hozzáférést nyerni mindazon tudáshoz, amit oly régen adtak át nekem? Hogyan tudom mégcsak elkezdni is akár a visszaemlékezést? Kryon, azt mondtad, hogy tanítani fogjuk azokat a dolgokat, amiket a Lemúriának hívtak különleges helyen tanultunk."* Részt vesztek a mai szertartáson, meghallgatjátok a mai tanítást és közvetítést - ám nem fogtok utána azzal a tudással kísétni az ajtón, hogy mi a következő teendőitek.

Szeretném, ha vennétek egy mély lélegzetet, mivel itt jön a mondanivalóm lényege! Spirituális értelemben erre az időre lettetek "kiképezve". Mindaz, amit bármely életöltő alatt tanítottak nektek, a Teremtő Forrás igazság-magvai voltak, melyeket azóta is magatokban hordoztok. Való igaz, meglehet, mélyre kell ásnotok, hogy elérjétek őket. Az ásási feladat alatt azt értem, hogy munkálkodnotok kell az önértékelés hiányán! Amint az együttérzés és bölcsesség által elkezdték tisztán látni, hogy kik vagytok valójában, és ráébredtek, hogy erő lakozik bennetek, akkor elkezdték a benneteket visszatartó sötétséget félresöpörni. Mert ez valóban erőteljesen visszatart benneteket. Oly sokan közületek mindig visszafelé tekintettek a vállatok fölött, attól tartva, hogy azt kapjátok majd, amit azelőtt. Talán meg sem nyilvánultok megfelelő határozottsággal, mert féltek, hogy azt kapjátok vissza, mint régen. Amikor ezen dolgok elkezdenek eltűnni, és annak tisztasága, akik valójában vagytok elkezdi átütöni, akkor a tanításotok magjai is célba érnek, és ti csak ámultok majd azon, hogy minek is köszönhető mindez. Hát annak, hogy megdolgoztatok érte.

Hölgyek, a tanítás még mindig bennetek van, és egyesek közületek érzik, hogy próbál a felszínre törni. Nem a szükséges tények, nem a folyamatok vagy az eljárás, hanem az élet alapigazságainak magvai. Ott van bennetek mindaz, amit a Csillagbölcsék átadtak nektek - sokaknak szemtől szembe - öreg lelkek. Ott van, hogy általa megtehesse a következő lépést. Hogy megtisztítható magatokat a régi energiától, attól, amit ebben vagy az elmúlt életben megtapasztaltatok, elengedve mindazt, ami fájdalmas okoz, elengedve minden cserbenhagyást! Hogy mesterekként léphessetek elő! Mondok én nektek valamit: amikor ez elkezdődik, akkor nagyon sokan észreveszik majd, és máshogy fognak rátok nézni. Minden nem képviselői máshogy fog rátok tekinteni, és így fognak szólni: Ez itt egy öreg lélek, akit érdemes meghallgatni.

Annak igazságáról beszélek ma, ami már elkezdődött, és ami be is fejezhető. Kezdődjön hát a közvetítés további része!

És ez így van.

Kryon

Átíró - Barczy Bernadett
Fordító - Barczy Bernadett
Lektor - Korontai Éva